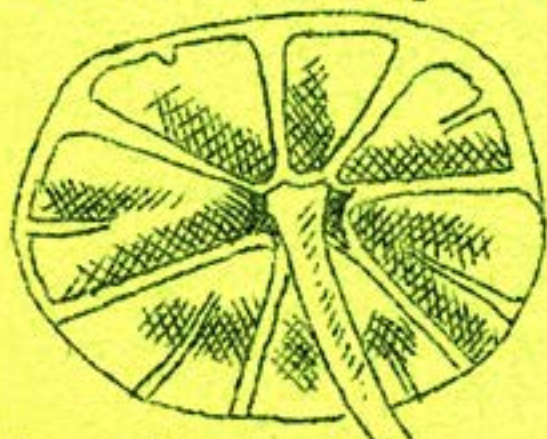

DECEMBER : MYCENA TIJD

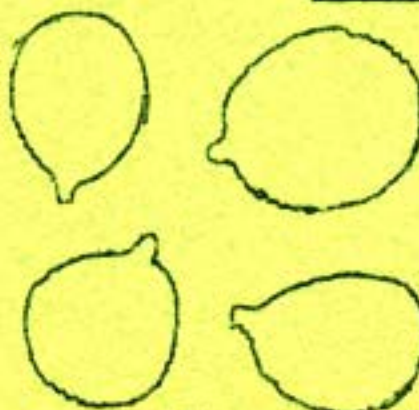
De mycoloog in ons land hoeft in het najaar na oktober nog niet op zijn lauweren te gaan rusten, november en ook december kunnen nog vele aardige vondsten opleveren. Als U het geluk hebt in een streek te wonen, waar nog bemoste bomen voorkomen, dan kunt U die bomen eens afzoeken naar kleine Mycena's, waarvan vele soorten op met mos begroeide bomen voorkomen.

Zo vond ik half dec. 1961 in een polder ten N.W. van Breda op knotwilgen een groot aantal kleine Mycena's met een schijfje aan de voet van de steel. Nu zijn er niet veel soorten schijfsteeeltjes, zodat deze soort nog wel te determineren is. Een paar jaar geleden vond ik hem ook, maar ik kwam er toen niet uit. De vrij grote, ronde sporen hadden me op een dwaalspoor gebracht en ik had gezocht in de groep van de schors-mycena's, die alle ronde sporen hebben. (Hiertoe behoren o.a. Myc.corticola en pseudo-corticola). Het kleine schijfje had ik over het hoofd gezien. Onze vriend Bas hielp me echter uit de droom: Mycena clavularis Fr.ex Batsch.

Bij het bestuderen onder het microscoop vallen de ronde sporen op, die echter niet kogelrond zijn, doch iets afgeplat, bekijkt men ze van opzij, dan zijn ze schijfvormig. Een andere bijzonderheid is, dat de lamellen in een ringetje (collarium) samenkomen, zoals dat ook het geval is bij het bekende Wieltje, Marasmius rotula. Een loupe hebt U bij het onderzoek van deze Mycena's wel nodig, de grootste ex. zijn nog maar 5 mm. Maar de moeite waard om er eens op te letten is het zeker. P.B.Jansen.

Myc. clavularis
(naar Kühner).
± 20x vergr.

Sporen 1720 x